

Arrest

nr. 211 894 van 5 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Vlaamse Kaai 76
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ALENKIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van de Russische Federatie, bent u van Tataarse origine en bent u moslim. U bent geboren in Kirgizië, in de stad Kyzyl Kiya, op (...). U studeerde voor arts aan het medisch instituut van de Kirgizische hoofdstad Bishkek, waar u in 1979 afstudeerde. U huwde in 1976 met A., S. (...) en kreeg met haar een zoon E. (...) en een dochter, A. (...) (OV X). U scheidde van uw echtgenote in 1996. Uw zoon verblijft momenteel met uw voormalige echtgenote in Bishkek, Kirgizië.

U keerde na uw studies terug naar de stad Kyzyl Kiya, waar u als pediater werkte tot u in het jaar 2000 naar de Kirgizische stad Karabalta verhuisde. In 2010 reisde u naar Kazan, een stad in Tatarstan in de Russische Federatie en vroeg er de Russische nationaliteit aan omdat u in Rusland eerder op pensioen

kon. Uw dochter, A. (...) (OV X) en haar man, A., A. (...) (OV X) verhuisden eveneens in 2010 naar Kazan. Zij besloten in 2012 naar België te reizen. Op 20.12.2012 diende uw dochter samen met haar man, beiden Kirgizische staatsburgers, in België een verzoek tot internationale bescherming in omwille van problemen in Kirgizië. Dit verzoek werd afgewezen. Ook een tweede verzoek, ingediend op 16.07.2015, werd afgewezen.

Zelf keerde u in 2013 naar Kirgizië terug om zich te herenigen met uw zoon en uw voormalige echtgenote. U bleef een jaar in Bishkek en keerde in 2014 terug naar Kazan, in de Russische Federatie.

In januari of februari van 2015 keerde u opnieuw terug naar Kirgizië, ditmaal naar de stad Kyzyl Kia, waar u uw werk als arts hervatte en waar u bij een bevriende arts verbleef. In augustus of september 2015 vroegen uw collega's u om de politieke partij Ata Meken bij te staan in de aanloop naar de verkiezingen. U stemde toe en werd enkele maanden actief als coördinator van de dienst 'agitatie'. Zo stond u aan het hoofd van een 50-tal personen die folders en affiches moesten verspreiden en huis-aan-huis bezoeken brachten in de stad. Na een maand zette u ook uw werk als arts stop om zich volledig op het politieke werk te kunnen richten.

Eind september 2015 werd u echter aangereden. De dader van deze aanrijding werd gevat. U had verschillende kneuzingen en breuken en een hersenschudding. Deze verwondingen werden echter niet opgetekend in het ziekenhuis waar u uw eerste verzorging kreeg en u vermoedde dat er kwaad opzet in het spel was. U moest noodgedwongen andere medische expertise inroepen. U werd verschillende malen gevraagd om uw klacht tegen de persoon die u had aangereden te laten vallen. De familie van de dader was vermogend en kon zijn opsluiting verhinderen. Rond 15 oktober vertrok u uit Kyzyl Kiya, verbleef u twee dagen in Bishkek en keerde u terug naar Kazan, in de Russische Federatie. U vernam enkele maanden later dat de voorzitter van de politieke partij Ata Meken, Omurbek Tekebayev, opgesloten werd. Ook uw schoonzoon, A., A. (...), werd op 1 juli 2016 door de rechtbank van het stadsdistrict Pervomaiski te Bishkek bij verstek veroordeeld tot onder andere een gevangenisstraf van tien jaar wegens grootschalige fraude, valsheid in geschriften en misbruik van zijn ambt.

Uzelf verbleef tot het voorjaar van 2017 in Kazan, in de Russische Federatie. In januari 2017 liep u door een bebost gebied naar huis, toen u door 5 mannen, twee met een Kirgizisch uiterlijk en drie met een Europees uiterlijk, werd tegengehouden. Zij vroegen u waar uw schoonzoon was. U vertelde dat u dit niet wist. Zij sloegen u met stokken en schopten u. De mannen waarschuwden u ook niet naar de politie of naar het ziekenhuis te gaan. U slaagde erin naar huis te gaan en werd door uw schoonbroer naar de spoeddienst gebracht. Daar kreeg u eerste hulp maar u weigerde een verdere hospitalisatie. U nam contact op met uw schoonzoon A., A. (...) (OV X die in België verblijft, regelde een visum en reisde zelf naar België.

U nam op 23 februari 2017 het vliegtuig van Kazan naar Moskou. Na een tussenstop van vier uur nam u het vliegtuig naar België, waar u op 24 februari 2017 aankwam. In België aangekomen verbleef u verschillende maanden bij een vriend en bij uw dochter en schoonzoon. In november 2017 reisde u naar Duitsland om een vriend op te zoeken. In Duitsland kreeg u koorts en leidde u aan een depressie. U bezocht verschillende malen het ziekenhuis. Ook terug in België werd u meermaals in het ziekenhuis opgenomen. Op 20 januari 2018 werd u in Lier opgenomen in het ziekenhuis. Op 24 februari 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Om uw verzoek tot internationale bescherming te ondersteunen, legde u de volgende documenten neer: uw origineel binnenlands Russisch paspoort, een gedeeltelijke kopie van uw internationaal paspoort, uw originele geboorteakte, huwelijksakte en scheidingsakte, kopieën van uw diploma en uw originele werkboekje, kopieën van documenten van de schenking van de woning van uw broer, een origineel bewijs van hospitalisatie en originele Belgische medische documenten.

B. Motivering

U verklaart dat u in de Russische Federatie persoonlijk vervolging vreest door onbekenden wegens uw politieke activiteiten en de politieke activiteiten van uw schoonzoon, A., A. (...) (OV X), die momenteel in België verblijft.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw medisch attest blijkt immers dat u lijdt aan een bipolaire affectieve stoornis en dat u hiervoor medicatie inneemt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd de tijd die genomen werd voor uw persoonlijk onderhoud in de mate van het mogelijke kort gehouden en kreeg u een kwartier pauze, zodat u de kans kreeg uit te rusten. Ook werd u uitgebreid de tijd gegund om uw motieven voor uw aanvraag om internationale bescherming al bij het begin van het persoonlijk onderhoud uiteen te zetten toen bleek dat u hier nood aan had (CGVS, p1, 2, 3). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in

het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u verklaarde dat u na politieke vervolging in Kirgizië in 2015 naar de Russische Federatie verhuisde, waar u sinds 2010 de nationaliteit had verkregen. Bijgevolg moet uw persoonlijke vrees voor vervolging ten opzichte van de Russische Federatie worden onderzocht. Het CGVS moet echter besluiten dat u niet in staat bleek een persoonlijke vrees voor vervolging aan te tonen, zoals deze gedefinieerd wordt in de Vluchtelingenconventie.

Ten eerste bleken uw beweringen over de vervolgingsfeiten die u in de Russische Federatie zou hebben ervaren niet samenhangend.

Uw verklaringen over uw overval door Kirgiezen in Kazan bleken namelijk tegenstrijdig. Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud aanvankelijk dat u, na door uw overvallers te zijn toegetakeld, zelf naar huis ging, thuis bleef en pijnstillers nam. U verklaarde dat u niet naar het ziekenhuis ging, omdat uw belagers u dit verboden hadden. U stelde ook dat u, als arts, zelf thuis het bed hield en pijnstillers nam en verklaarde bovendien op gedetailleerde wijze dat u enkel drie of vier weken later naar de tandarts was gegaan omdat u ook op uw tanden was geslagen (CGVS, p15, 16). Dergelijke verklaringen gaan echter ernstig in tegen de verklaringen die u bij DVZ aflegde. Daar stelde u namelijk dat u na de overval op de spoeddienst terecht kwam met gebroken tanden, open wonden in uw gezicht die gehecht moesten worden, schaafwonden in uw aangezicht en een hersenschudding. U verklaarde er eveneens dat u daarop een hospitalisatie weigerde en dat uw schoonbroer u op de spoedafdeling kwam halen (DVZ vragenlijst, vraag 3.5). Dergelijke verklaringen vallen onmogelijk te verzoenen met uw gedetailleerde verklaringen als zou u geen medische zorg hebben gezocht omdat dit u verboden werd en als zou u pas drie weken later een tandarts hebben opgezocht. Toen u met bovenstaande tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, verklaarde u aanvankelijk dat u wel op de spoeddienst geweest was en dat uw schoonbroer u erheen gebracht had, in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen en herhaalde u ten slotte uw verklaring als zouden uw belagers u verboden hebben om naar het ziekenhuis te gaan. Dergelijke verklaringen volstaan echter allerminst om bovenstaande tegenstrijdigheid op te heffen, niet in het minst gelet op uw gedetailleerde beschrijvingen. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor vervolging in de Russische Federatie.

Bovendien legde u ook tegenstrijdige verklaringen af over de volgorde van de door u ervaren vervolgingsfeiten in de Russische Federatie. Toen u namelijk gevraagd werd wanneer deze vervolging begon, verklaarde u dat u in januari 2017 door criminelen overvallen werd, dat deze u vroegen waar uw schoonzoon verbleef en dat zij u ernstige slagen en verwondingen toebrachten (CGVS, p14, 15). U verklaarde in Kazan bovendien geen problemen te hebben ervaren met uw eigen politieke activiteiten (CGVS, p16). Uw verklaring als zou uw vervolging door deze criminelen begonnen zijn toen u in januari 2017 in het bos overvallen werd, gaat echter ernstig in tegen de verklaringen die u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aflegde. Daar vertelde u namelijk dat u al eerder op de markt omsingeld was door een groep Kirgiezen die u niet alleen naar uw schoonzoon vroegen maar die bovendien ook problemen hadden met u persoonlijk. Ook verklaarde u dat deze mensen u telefonisch lastigvielen totdat personen u tien dagen later in bebost gebied overvielen (DVZ vragenlijst, vraag 3.5). Dergelijk relaas valt allerminst te rijmen met uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, als zouden uw problemen in Kazan pas begonnen zijn met deze overval en als zou u in Kazan geen problemen hebben ervaren in verband met uw eigen politieke activiteiten in Kirgizië (CGVS, p16; DVZ vragenlijst, vraag 3.5).

Er moeten enkele opmerkingen worden geplaatst bij uw tegenstrijdige verklaringen. Zo stelde u dat uw verklaringen bij DVZ in het Russisch aan u werden voorgelezen maar stelde u dat u geen kopie van het interview verkregen had (CGVS, p2, 3). Dergelijke verklaring vindt echter allerminst steun in uw dossier, dat een ontvangstbewijs van deze vragenlijst bevat, dewelke u ondertekende op 19 maart 2018. Ook verklaarde u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat u zich soms in data kon vergissen door de medicatie die u neemt in verband met uw bipolaire stoornis (CGVS, p1, 2). Uit de medische documenten die u neerlegde, blijkt dat u inderdaad medicatie neemt in verband met een affectieve bipolaire stoornis (document 1). Deze documenten maken weliswaar melding van deze stoornis en van een infectie aan de urinewegen, uit de documenten blijkt echter op geen enkele manier hoe of in welke mate uw psycho-medische aandoeningen of de aan u voorgeschreven medicatie een effect heeft op uw capaciteit om consistente verklaringen af te leggen betreffende uw persoonlijke ervaringen. Bovendien moet worden opgemerkt dat de hierboven beschreven inconsistenties allerminst details betreffen, maar feiten aangaan die de kern van uw relaas raken, namelijk uw eerste ervaringen van vervolging in Kazan, een regio die u tot dan toe als veilig beschouwde, en het feit of u al dan niet op medische zorg kon rekenen nadat u werd aangevallen, evenals de plaats waar u na deze aanval verbleef. Zij bovendien opgemerkt dat u hier steeds zeer gedetailleerde maar inconsistente verklaringen over

aflegde. Er kan dus bezwaarlijk gesteld worden dat deze inconsistenties te wijten zijn aan vergissingen in data door de inname van uw medicatie (CGVS, p1, 2, 14, 15).

Ten tweede zijn uw verklaringen, als zouden uw belagers enkel op zoek zijn geweest naar uw schoonzoon (CGVS, p16), erg ongeloofwaardig gelet op het ongeloofwaardige karakter van de politieke vervolging van uw schoonzoon A., A. (...) (OV X).

In het kader van het dossier van uw schoonzoon werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arresten 147 630 en 202 258 van respectievelijk 11 juni 2015 en 12 april 2018. Uit het dossier van uw schoonzoon blijkt duidelijk dat er niet langer sprake is van vervolging van voormalige aanhangers van de Kirgizische oud-president Bakiyev en dat er geen meldingen meer zijn dat zijn voormalige aanhangers nog blootgesteld zouden worden aan intimidatie. Bovendien blijkt uit het dossier van uw schoonzoon, evenals uit de bevindingen van de RvV, dat de vervolging die uw schoonzoon ervaarde louter gemeenrechtelijk van aard was en dat het gerechtelijk onderzoek tegen uw schoonzoon reeds aanving in 2009, in illo tempore non suspectu, toen president Bakiyev reeds de macht in handen had. Los van bovenvermelde tegenstrijdigheden in uw relaas moet hier worden opgemerkt dat uw aangehaalde psycho-medische situatie allerminst verklaring kan bieden voor het feit dat de gerechtelijke vervolging van uw schoonzoon reeds aanving onder het regime van voormalig Kirgizisch president Bakiyev en dat werd vastgesteld dat zijn vervolging van louter gemeenrechtelijke aard is. Uw beweringen als zou u omwille van de politieke positie van uw schoonzoon politieke vervolging vrezen in Kirgizië en zelfs tot in de Russische Federatie, zijn bijgevolg pertinent ongeloofwaardig. Deze elementen doen ernstig afbreuk aan de aannemelijkheid van uw vervolging door Kirgiezen tot in de Russische Federatie.

Ten derde moet worden opgemerkt dat uw persoonlijk gedrag, namelijk uw lang verblijf in België alvorens internationale bescherming aan te vragen, niet overeenkomt met het gedrag dat verwacht kan worden van een persoon die om internationale bescherming verzoekt.

Zo stelde u dat u op 24 februari 2017 naar België vertrok (CGVS, p13). De gedeeltelijke kopie van het internationaal paspoort dat u neerlegde, bevat inderdaad een Schengenvisum met een geldigheidsduur van 8 februari 2017 tot 8 augustus 2017 en bevat eveneens een inreisstempel te Brussel Nationaal Luchthaven op 24 februari 2017 (document 10). Ook uit de visuminformatie die door DVZ werd opgezocht en aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de geldigheidsduur van uw visum liep van 8 februari 2017 tot 8 augustus 2017. In dit opzicht is het uiterst vreemd dat u slechts op 9 februari 2018 aan de Belgische autoriteiten kenbaar maakte dat u een verzoek tot internationale bescherming wilde indienen, nét geen jaar nadat u op het Belgisch grondgebied aankwam (zie administratief dossier). Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u aanvankelijk dat u in mei 2017 ziek en zwaar depressief was geworden en dat u niet kon lopen of staan (CGVS, p13, 14). U werd vervolgens gevraagd waarom u dan naar Duitsland was gegaan, waarop u verklaarde dat u in november 2017 naar Duitsland ging, nog voordat u een depressie kreeg (CGVS, p14). Dergelijke verklaringen zijn niet alleen onderling tegenstrijdig, maar doen bovendien verder afbreuk aan uw verklaarde vrees voor vervolging. Zoals reeds aangehaald liep uw visum af in augustus 2017 en verbleef u dus sindsdien op niet-legale wijze op Belgisch en ook op Duits grondgebied (CGVS, p14, zie administratief dossier). Meer nog, u verklaarde zelf dat u in België niet door een dokter ontvangen werd omdat u geen documenten had (CGVS, p14). Van een persoon die vervolgd wordt en een dringende nood heeft aan internationale bescherming, kan verwacht worden dat hij zijn verzoek om bescherming zo spoedig mogelijk kenbaar maakt. Het feit dat u niet alleen verklaarde in de Russische Federatie vervolging te vrezen, maar bovendien ook verklaarde een verblijfsvergunning nodig te hebben voor uw dingende medische hulp (CGVS, p14), doet ernstige vragen rijzen bij uw zeer laattijdige indienden van uw verzoek om internationale bescherming en doet verder afbreuk aan uw persoonlijke vrees voor vervolging in de Russische Federatie.

Hoewel verschillende vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw beweerde persoonlijke vervolging in Kirgizië – zo stelde u nu eens wel, dan weer geen klacht te hebben ingediend, legde u geen enkele kopie neer van de hiermee verbonden juridische documenten en legde u alleen een document neer betreffende uw hospitalisatie (CGVS p16, 17; document 10) hetgeen allerminst aantoonde om welke redenen uw zou zijn aangereden – doet uw verklaarde vervolging in Kirgizië hier niet ter zake. U verklaarde namelijk dat u in oktober 2015 naar de Russische Federatie vertrok, dat u hier tot begin 2017 verbleef, dat u de Russische nationaliteit had verkregen en u verklaarde bovendien dat u in de Russische Federatie geen vervolging meer ervaarde in verband met uw eigen politieke activiteiten in Kirgizië (CGVS, p8, p16). Ook uw verklaringen als zou u in Kirgizië als Tataar etnische discriminatie ervaren hebben (CGVS, p3, 4, 5, 6), zijn gelet op uw Russisch staatsburgerschap niet relevant in de behandeling van uw huidige verzoek tot internationale bescherming. Uw vrees voor vervolging moet namelijk onderzocht worden ten opzichte van de Russische Federatie, zoals hierboven reeds werd aangegeven.

Aangezien u verklaarde in de Russische Federatie geen vervolging te vrezen omwille van uw politieke activiteiten in Kirgizië, aangezien uw vervolging in de Russische Federatie omwille van positie van uw schoonzoon pertinent ongeloofwaardig is en aangezien u geen verdere redenen aanhaalde om dewelke u uit de Russische Federatie vertrok (CGVS, p16), kan er ook in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging.

Het CGVS merkt op dat u weliswaar verklaarde te lijden aan een affectieve bipolaire stoornis en dat u verklaarde in de Russische Federatie moeilijk opvang vond bij uw familieleden (CGVS, p1, 5, 6, 7 document 1 en 2). Het loutere feit dat u aan dergelijke stoornis lijdt, kan onmogelijk volstaan om aan te tonen dat u in de Russische Federatie persoonlijk vervolging vreest zoals bedoeld in de Conventie van Genève. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Om bovenstaande redenen kan er in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u neerlegde (uw nationaal paspoort, de kopieën van uw reispaspoort, uw geboorteakte, huwelijks- en scheidingsakte, de kopieën van uw diploma, uw werkboekje). Deze documenten kunnen weliswaar uw identiteit aantonen, evenals uw reisweg, studies, professionele functies, huwelijk en scheiding – feiten die hier niet ter discussie staan – zij bevatten echter geen enkele informatie die betrekking heeft op de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Bijgevolg kunnen zij niet volstaan om afbreuk te doen aan het ongeloofwaardige karakter van uw verklaarde vrees voor vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker benadrukt vooreerst dat zijn identiteit, Russische nationaliteit en Tataarse origine niet in twijfel worden getrokken.

2.2. Vervolgens gaat verzoeker in op het risico op vervolging in de zin van de Conventie van Genève (artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet)). In dit kader beroept hij zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker wijst erop dat het door zijn bijzondere profiel moeilijk was om een coherent verhaal te vertellen. Hij vestigt de aandacht op de neergelegde medische documenten en verwijt het CGVS dat deze niet serieus werden genomen. Enkel zijn verklaringen bij het CGVS zijn correct. "Toen hij verklaringen bij de DVZ aflegde was zijn psychologische toestand waarschijnlijk niet goed en hij mocht diengen vertellen die niet mochten gebeuren". Verzoeker was bij de DVZ "mogelijks onder invloed van medicatie". Verzoeker zocht geen medische hulp omdat dit hem door zijn overvallers verboden was. Pas drie weken later zocht hij een tandarts op. Het was moeilijk voor verzoeker om zijn problemen adequaat uit te leggen aan de Belgische asielinstanties. Ook inzake de volgorde van de gebeurtenissen in Kazan, wijst verzoeker erop dat hij bij de DVZ sterk onder invloed van medicatie was. Verzoeker neemt deze voor zijn affectieve bipolaire stoornis en kon daardoor geen coherente zaken vertellen. Volgens verzoeker had het CGVS alvorens de beslissing te nemen meer medische informatie van verzoeker moeten vragen of zelf een psychiater of psycholoog moeten aanstellen. De beslissing is dus niet correct genomen omdat er geen rekening werd gehouden met de psychologische toestand van verzoeker. De zogenaamde procedurele noden werden aan hem niet gegeven. Het was voor hem immers onmogelijk om in zijn toestand consistente verklaringen af te leggen.

Verzoeker vindt het verder moeilijk te begrijpen waarom de vervolging van zijn schoonzoon A.A. ongeloofwaardig was. Hij wijst op diens veroordeling bij verstek en stelt dat de uitspraak onder schijn van een gemeenrechtelijke veroordeling toch politiek geïnspireerd was.

Het lang verblijf in België voorafgaand aan zijn verzoek om internationale bescherming, schrijft verzoeker toe aan zijn gezondheidstoestand en medische problematiek. Hij was zwaar depressief na aankomst in België en moest daarom lang wachten alvorens hij dit verzoek kon indienen.

Verzoeker stelt voorts dat hij zich niet alle details kon herinneren omwille van de grote stress in het verleden.

Verzoeker geeft nog een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

2.3. Inzake de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst verzoeker erop dat hij gelet op het voorgaande van mening is dat hij erkend moet worden als vluchteling en bijgevolg niet apart om de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt.

2.4. Desalniettemin vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen of te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. In dit kader dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd wordt als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw medisch attest blijkt immers dat u lijdt aan een bipolaire affectieve stoornis en dat u hiervoor medicatie inneemt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd de tijd die genomen werd voor uw persoonlijk onderhoud in de mate van het mogelijke kort gehouden en kreeg u een kwartier pauze, zodat u de kans kreeg uit te rusten. Ook werd u uitgebreid de tijd gegund om uw motieven voor uw aanvraag om internationale bescherming al bij het begin van het persoonlijk onderhoud uiteen te zetten toen bleek dat u hier nood aan had (CGVS, p1, 2, 3). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u verklaarde dat u na politieke vervolging in Kirgizië in 2015 naar de Russische Federatie verhuisde, waar u sinds 2010 de nationaliteit had verkregen. Bijgevolg moet uw persoonlijke vrees voor vervolging ten opzichte van de Russische Federatie worden onderzocht. Het CGVS moet echter besluiten dat u niet in staat bleek een persoonlijke vrees voor vervolging aan te tonen, zoals deze gedefinieerd wordt in de Vluchtelingenconventie.

Ten eerste bleken uw beweringen over de vervolgingsfeiten die u in de Russische Federatie zou hebben ervaren niet samenhangend.

Uw verklaringen over uw overval door Kirgiezen in Kazan bleken namelijk tegenstrijdig. Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud aanvankelijk dat u, na door uw overvallers te zijn toegetakeld, zelf naar huis ging, thuis bleef en pijnstillers nam. U verklaarde dat u niet naar het ziekenhuis ging, omdat uw belagers u dit verboden hadden. U stelde ook dat u, als arts, zelf thuis het bed hield en pijnstillers nam en verklaarde bovendien op gedetailleerde wijze dat u enkel drie of vier weken later naar de tandarts was gegaan omdat u ook op uw tanden was geslagen (CGVS, p15, 16). Dergelijke verklaringen gaan echter ernstig in tegen de verklaringen die u bij DVZ aflegde. Daar stelde u namelijk dat u na de overval op de spoeddienst terechtkwam met gebroken tanden, open wonden in uw gezicht die gehecht moesten worden, schaafwonden in uw aangezicht en een hersenschudding. U verklaarde er eveneens dat u daarop een hospitalisatie weigerde en dat uw schoonbroer u op de spoedafdeling kwam halen (DVZ vragenlijst, vraag 3.5). Dergelijke verklaringen vallen onmogelijk te verzoenen met uw

gedetailleerde verklaringen als zou u geen medische zorg hebben gezocht omdat dit u verboden werd en als zou u pas drie weken later een tandarts hebben opgezocht. Toen u met bovenstaande tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, verklaarde u aanvankelijk dat u wel op de spoeddienst geweest was en dat uw schoonbroer u erheen gebracht had, in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen en herhaalde u ten slotte uw verklaring als zouden uw belagers u verboden hebben om naar het ziekenhuis te gaan. Dergelijke verklaringen volstaan echter allerminst om bovenstaande tegenstrijdigheid op te heffen, niet in het minst gelet op uw gedetailleerde beschrijvingen. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor vervolging in de Russische Federatie.

Bovendien legde u ook tegenstrijdige verklaringen af over de volgorde van de door u ervaren vervolgingsfeiten in de Russische Federatie. Toen u namelijk gevraagd werd wanneer deze vervolging begon, verklaarde u dat u in januari 2017 door criminelen overvallen werd, dat deze u vroegen waar uw schoonzoon verbleef en dat zij u ernstige slagen en verwondingen toebrachten (CGVS, p14, 15). U verklaarde in Kazan bovendien geen problemen te hebben ervaren met uw eigen politieke activiteiten (CGVS, p16). Uw verklaring als zou uw vervolging door deze criminelen begonnen zijn toen u in januari 2017 in het bos overvallen werd, gaat echter ernstig in tegen de verklaringen die u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aflegde. Daar vertelde u namelijk dat u al eerder op de markt omsingeld was door een groep Kirgiezen die u niet alleen naar uw schoonzoon vroegen maar die bovendien ook problemen hadden met u persoonlijk. Ook verklaarde u dat deze mensen u telefonisch lastigvielen totdat personen u tien dagen later in bebost gebied overvielen (DVZ vragenlijst, vraag 3.5). Dergelijk relaas valt allerminst te rijmen met uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, als zouden uw problemen in Kazan pas begonnen zijn met deze overval en als zou u in Kazan geen problemen hebben ervaren in verband met uw eigen politieke activiteiten in Kirgizië (CGVS, p16; DVZ vragenlijst, vraag 3.5).

Er moeten enkele opmerkingen worden geplaatst bij uw tegenstrijdige verklaringen. Zo stelde u dat uw verklaringen bij DVZ in het Russisch aan u werden voorgelezen maar stelde u dat u geen kopie van het interview verkregen had (CGVS, p2, 3). Dergelijke verklaring vindt echter allerminst steun in uw dossier, dat een ontvangstbewijs van deze vragenlijst bevat, dewelke u ondertekende op 19 maart 2018. Ook verklaarde u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat u zich soms in data kon vergissen door de medicatie die u neemt in verband met uw bipolaire stoornis (CGVS, p1, 2). Uit de medische documenten die u neerlegde, blijkt dat u inderdaad medicatie neemt in verband met een affectieve bipolaire stoornis (document 1). Deze documenten maken weliswaar melding van deze stoornis en van een infectie aan de urinewegen, uit de documenten blijkt echter op geen enkele manier hoe of in welke mate uw psycho-medische aandoeningen of de aan u voorgeschreven medicatie een effect heeft op uw capaciteit om consistente verklaringen af te leggen betreffende uw persoonlijke ervaringen. Bovendien moet worden opgemerkt dat de hierboven beschreven inconsistenties allerminst details betreffen, maar feiten aangaan die de kern van uw relaas raken, namelijk uw eerste ervaringen van vervolging in Kazan, een regio die u tot dan toe als veilig beschouwde, en het feit of u al dan niet op medische zorg kon rekenen nadat u werd aangevallen, evenals de plaats waar u na deze aanval verbleef. Zij bovendien opgemerkt dat u hier steeds zeer gedetailleerde maar inconsistente verklaringen over aflegde. Er kan dus bezwaarlijk gesteld worden dat deze inconsistenties te wijten zijn aan vergissingen in data door de inname van uw medicatie (CGVS, p1, 2, 14, 15)."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij komt immers niet verder dan het louter benadrukken van zijn profiel, medische toestand en gebruik van medicatie en tot de algemene, blote en ongefundeerde bewering dat hiermee in de loop van zijn procedure en bij het nemen van de bestreden beslissing geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, aangaande deze elementen gedane vaststellingen. Uit deze vaststellingen blijkt dat met verzoekers profiel en medicatiegebruik in de loop van zijn procedure en bij het nemen van de bestreden beslissing weldegelijk uitdrukkelijk en terdege rekening werd gehouden.

Verzoeker formuleerde noch bij de DVZ (alwaar de vragenlijst werd ingevuld), noch bij het CGVS enig bezwaar tegen het plaatsvinden van de betreffende gehoren. Evenmin maakte hij er gewag van dat hij tijdens deze gehoren niet bij machte mocht worden geacht om volwaardige verklaringen af te leggen. Waar verzoeker en diens advocaat bij het CGVS wel vermeldde dat verzoeker (mogelijks) moeilijkheden kende met datums en met zijn geheugen en dat de tegenstrijdigheden in zijn gezegden daaraan toe te schrijven waren (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2, 17), kan worden opgemerkt dat zulks niet blijkt uit de neergelegde documenten en door verzoeker niet wordt gestaafd. In de door verzoeker neergelegde medische documenten (administratief dossier, map 'documenten') wordt namelijk slechts aangegeven dat verzoeker lijdt aan een bipolaire stoornis en aan een urineweginfectie en hiervoor medicatie neemt. Nergens in deze stukken wordt aangegeven dat verzoeker aan

geheugenproblemen zou lijden. Evenmin blijkt hieruit dat geheugenverlies één van de (mogelijke) bijwerkingen zou zijn van de betreffende medicatie. Verzoeker toont zulks heden daarenboven geheel niet aan. Derhalve kan uit de neergelegde stukken hoegenaamd niet worden afgeleid dat verzoeker niet kon of mocht worden gehoord bij de DVZ en bij het CGVS, en dat in het kader van deze gehoren van hem niet mocht worden verwacht dat hij volwaardige verklaringen zou afleggen. Bovendien blijkt het tegendeel genoegzaam uit de inhoud van de verklaring van de DVZ, de vragenlijst en het gehoor bij het CGVS. Hieruit blijkt, zoals inzake de aangehaalde tegenstrijdigheden eveneens terecht wordt aangestipt in de bestreden beslissing, dat verzoeker weldegelijk bij machte was om duidelijke, precieze, genuanceerde en gedetailleerde verklaringen af te leggen en kunnen in zijn hoofde geen geheugenproblemen worden afgeleid.

Bij het invullen van de vragenlijst werd aan verzoeker bovendien uitdrukkelijk gevraagd of hij nog andere problemen kende dan de hierin vermelde problemen, waarop hij weliswaar melding maakte van een depressie doch niet van eventuele geheugenproblemen (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.7.). Verzoeker ondertekende de vragenlijst en zijn verklaringen bij de DVZ verder uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Russisch. Hiermee gaf hij aan dat de hierin opgenomen verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. Bovendien ontving hij, hoewel hij dit bij het CGVS later trachtte te ontkennen, van de vragenlijst een kopie (administratief dossier, vragenlijst en ontvangstbewijs vragenlijst). Bij het CGVS gaf verzoeker daarenboven duidelijk aan dat bij de DVZ alles goed was verlopen en verklaarde hij over het verloop van het gehoor bij de DVZ: *“Normaal, ik ben heel tevreden, er waren geen problemen”*. Eveneens gaf hij aan dat hij de tolk bij de DVZ goed had verstaan en geen bezwaar had tegen deze tolk. Verder gaf hij aan dat hij er in het kort alles kon zeggen, dat alles er werd genoteerd en dat er geen belangrijke punten in zijn relaas ontbraken. Vervolgens bevestigde hij dat zijn verklaringen bij de DVZ aan hem in het Russisch werden voorgelezen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2-3). Hoewel hij, zoals reeds hoger bleek, een kopie van de vragenlijst had ontvangen, formuleerde hij over de vragenlijst initieel geen opmerkingen en voerde hij geen correcties door.

Zoals reeds genoegzaam blijkt uit de voormelde motieven, blijkt verder dat met verzoekers profiel en de eventuele hieruit voortvloeiende noden ook tijdens het gehoor bij het CGVS terdege rekening werd gehouden. Zo werd getracht het gehoor zo kort mogelijk te houden, werd hem een ruime pauze geboden en werd hem, waar hij daar nood aan had, de kans geboden om een spontaan relaas te doen. Dat verzoeker dit ook zelf zo aanvoelde, blijkt eveneens duidelijk uit zijn gezegden aan het einde van het gehoor bij het CGVS. Wanneer hem gevraagd werd of hij alles goed begrepen had, antwoordde hij immers: *“Ja, het was een vriendelijke en goede omgeving. Ik had erger verwacht. Omdat ik pillen neem”*. Vervolgens gevraagd of hij ook de tolk goed had begrepen, verklaarde hij: *“Ja, ik ben dankbaar voor de vriendelijke houding tegenover mij. Ik dacht niet dat ik het zou kunnen volhouden zoveel uren met de pillen, dankuwel. (verzoeker huilt). Veel dank”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.17). Verzoeker formuleerde voor het overige geen bijkomende opmerkingen. Zijn advocaat verwees nadien weliswaar nog naar zijn profiel, doch stelde daarbij nergens dat hiermee tijdens de procedure of het gehoor onvoldoende rekening zou zijn gehouden.

Gelet op het voorgaande, is het niet ernstig van verzoeker om *post factum* en op louter algemene wijze aan te voeren dat er onvoldoende rekening zou zijn gehouden met zijn medische problematiek en om aan het CGVS te verwijten dat hierover geen nadere informatie werd gevraagd of bekomen. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker nalaat om te preciseren welke bijkomende medische informatie van belang had kunnen zijn bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en evenmin zelf enige bijkomende informatie verschaft. Andermaal toont hij niet aan dat hij – al dan niet ingevolge zijn medicatie – mogelijks aan geheugenproblemen zou lijden. Evenmin toont hij concreet aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

3.3. Verder wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Ten tweede zijn uw verklaringen, als zouden uw belagers enkel op zoek zijn geweest naar uw schoonzoon (CGVS, p16), erg ongeloofwaardig gelet op het ongeloofwaardige karakter van de politieke vervolging van uw schoonzoon A., A. (...) (OV X).

In het kader van het dossier van uw schoonzoon werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arresten 147 630 en 202 258 van respectievelijk 11 juni 2015 en 12 april 2018. Uit het dossier van uw schoonzoon blijkt duidelijk dat er niet langer sprake is van vervolging van voormalige aanhangers van de Kirgizische oud-president Bakiyev en dat er geen meldingen meer zijn dat zijn voormalige aanhangers nog blootgesteld zouden worden aan intimidatie. Bovendien blijkt uit het dossier van uw schoonzoon, evenals uit de bevindingen van de RvV, dat de vervolging die uw schoonzoon ervaarde louter gemeenrechtelijk van aard was en

dat het gerechtelijk onderzoek tegen uw schoonzoon reeds aanving in 2009, in illo tempore non suspectu, toen president Bakiyev reeds de macht in handen had. Los van bovenvermelde tegenstrijdigheden in uw relaas moet hier worden opgemerkt dat uw aangehaalde psycho-medische situatie allerm minst verklaring kan bieden voor het feit dat de gerechtelijke vervolging van uw schoonzoon reeds aanving onder het regime van voormalig Kirgizisch president Bakiyev en dat werd vastgesteld dat zijn vervolging van louter gemeenrechtelijke aard is. Uw beweringen als zou u omwille van de politieke positie van uw schoonzoon politieke vervolging vrezen in Kirgizië en zelfs tot in de Russische Federatie, zijn bijgevolg pertinent ongeloofwaardig. Deze elementen doen ernstig afbreuk aan de aannemelijkheid van uw vervolging door Kirgiezen tot in de Russische Federatie."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. De loutere, niet nader uitgewerkte en ongefundeerde bewering dat de vervolging van zijn schoonzoon weldegelijk politiek geïnspireerd was, vormt een loutere negatie van de voormelde motieven. Met deze bewering doet verzoeker aan deze motieven op generlei wijze afbreuk.

3.4. Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Ten derde moet worden opgemerkt dat uw persoonlijk gedrag, namelijk uw lang verblijf in België alvorens internationale bescherming aan te vragen, niet overeenkomt met het gedrag dat verwacht kan worden van een persoon die om internationale bescherming verzoekt.

Zo stelde u dat u op 24 februari 2017 naar België vertrok (CGVS, p13). De gedeeltelijke kopie van het internationaal paspoort dat u neerlegde, bevat inderdaad een Schengenvisum met een geldigheidsduur van 8 februari 2017 tot 8 augustus 2017 en bevat eveneens een inreisstempel te Brussel Nationaal Luchthaven op 24 februari 2017 (document 10). Ook uit de visuminformatie die door DVZ werd opgezocht en aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de geldigheidsduur van uw visum liep van 8 februari 2017 tot 8 augustus 2017. In dit opzicht is het uiterst vreemd dat u slechts op 9 februari 2018 aan de Belgische autoriteiten kenbaar maakte dat u een verzoek tot internationale bescherming wilde indienen, nét geen jaar nadat u op het Belgisch grondgebied aankwam (zie administratief dossier). Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u aanvankelijk dat u in mei 2017 ziek en zwaar depressief was geworden en dat u niet kon lopen of staan (CGVS, p13, 14). U werd vervolgens gevraagd waarom u dan naar Duitsland was gegaan, waarop u verklaarde dat u in november 2017 naar Duitsland ging, nog voordat u een depressie kreeg (CGVS, p14). Dergelijke verklaringen zijn niet alleen onderling tegenstrijdig, maar doen bovendien verder afbreuk aan uw verklaarde vrees voor vervolging. Zoals reeds aangehaald liep uw visum af in augustus 2017 en verbleef u dus sindsdien op niet-legale wijze op Belgisch en ook op Duits grondgebied (CGVS, p14, zie administratief dossier). Meer nog, u verklaarde zelf dat u in België niet door een dokter ontvangen werd omdat u geen documenten had (CGVS, p14). Van een persoon die vervolgd wordt en een dringende nood heeft aan internationale bescherming, kan verwacht worden dat hij zijn verzoek om bescherming zo spoedig mogelijk kenbaar maakt. Het feit dat u niet alleen verklaarde in de Russische Federatie vervolging te vrezen, maar bovendien ook verklaarde een verblijfsvergunning nodig te hebben voor uw dingende medische hulp (CGVS, p14), doet ernstige vragen rijzen bij uw zeer laattijdige indienden van uw verzoek om internationale bescherming en doet verder afbreuk aan uw persoonlijke vrees voor vervolging in de Russische Federatie."

Ook deze motieven worden door verzoeker niet op dienstige wijze aangevochten. Verzoeker komt immers niet verder dan een loutere herhaling van zijn reeds eerder afgelegde verklaringen over zijn gezondheidstoestand na aankomst in Europa. Hiermee doet hij hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen.

3.5. Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige geheel onverlet en vecht deze niet concreet aan waar gemotiveerd wordt:

"Hoewel verschillende vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw beweerde persoonlijke vervolging in Kirgizië – zo stelde u nu eens wel, dan weer geen klacht te hebben ingediend, legde u geen enkele kopie neer van de hiermee verbonden juridische documenten en legde u alleen een document neer betreffende uw hospitalisatie (CGVS p16, 17; document 10) hetgeen allerm minst aantoon om welke redenen uw zou zijn aangerezen – doet uw verklaarde vervolging in Kirgizië hier niet ter zake. U verklaarde namelijk dat u in oktober 2015 naar de Russische Federatie vertrok, dat u hier tot begin 2017 verbleef, dat u de Russische nationaliteit had verkregen en u verklaarde bovendien dat u in de Russische Federatie geen vervolging meer ervaarde in verband met uw eigen politieke activiteiten in Kirgizië (CGVS, p8, p16). Ook uw verklaringen als zou u in Kirgizië als Tataar etnische discriminatie ervaren hebben (CGVS, p3, 4, 5, 6), zijn gelet op uw Russisch staatsburgerschap niet relevant in de behandeling van uw huidige verzoek tot internationale bescherming. Uw vrees voor vervolging moet

namelijk onderzocht worden ten opzichte van de Russische Federatie, zoals hierboven reeds werd aangegeven.

Aangezien u verklaarde in de Russische Federatie geen vervolging te vrezen omwille van uw politieke activiteiten in Kirgizië, aangezien uw vervolging in de Russische Federatie omwille van positie van uw schoonzoon pertinent ongeloofwaardig is en aangezien u geen verdere redenen aanhaalde om dewelke u uit de Russische Federatie vertrok (CGVS, p16), kan er ook in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging.

Het CGVS merkt op dat u weliswaar verklaarde te lijden aan een affectieve bipolaire stoornis en dat u verklaarde in de Russische Federatie moeilijk opvang vond bij uw familieleden (CGVS, p1, 5, 6, 7 document 1 en 2). Het loutere feit dat u aan dergelijke stoornis lijdt, kan onmogelijk volstaan om aan te tonen dat u in de Russische Federatie persoonlijk vervolging vreest zoals bedoeld in de Conventie van Genève. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Om bovenstaande redenen kan er in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u neerlegde (uw nationaal paspoort, de kopieën van uw reispaspoort, uw geboorteakte, huwelijks- en scheidingsakte, de kopieën van uw diploma, uw werkboekje). Deze documenten kunnen weliswaar uw identiteit aantonen, evenals uw reisweg, studies, professionele functies, huwelijk en scheiding – feiten die hier niet ter discussie staan – zij bevatten echter geen enkele informatie die betrekking heeft op de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Bijgevolg kunnen zij niet volstaan om afbreuk te doen aan het ongeloofwaardige karakter van uw verklaarde vrees voor vervolging."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet concreet aanvecht, onverminderd gelden.

3.6. De algemene bewering dat verzoeker zich omwille van de grote stress in het verleden niet alle details kon herinneren kan tot slot bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan het voorgaande of een ander licht te werpen op de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming. Verzoeker geeft hieromtrent geen verdere duiding, staft deze algemene bewering niet en preciseert op generlei wijze dat, waar of op welke wijze de beweerde stress in het verleden van invloed zou zijn op zijn vermogen om over dit verleden verklaringen af te leggen. Evenmin duidt hij nader hoe dit van invloed zou kunnen zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Gelet op het voorgaande, in acht genomen dat verzoeker voor het overige geen elementen aanvoert op grond waarvan hij in aanmerking zou kunnen komen voor subsidiaire bescherming en gezien verzoeker in het verzoekschrift zelf uitdrukkelijk stelt dat hij niet apart om de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt, toont verzoeker evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT